

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010226
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813010226.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému C. I., nar. XX.X.XXXX v T. H., trvale bytom N. H., I. XXX/XX, okres Prievidza, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. januára 2016, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/67/2013 zo dňa 3. júna 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/67/2013 zo dňa 3. júna 2014 bol obžalovaný C. I. podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora Prievidza, č. 2Pv/578/2012 zo dňa 3. apríla 2013 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 13. júna 2012 v dopoludňajších hodinách medzi 09.10 hodinou až 09.20 hodinou pred pojednávacou miestnosťou číslo XX Okresného súdu Prievidza, v ktorej sa pojednávala trestná vec, sp.zn. 2T/79/2012 obžalovaného I. I. za zločin vydierania a iné podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/, c/ a iné Trestného zákona, v ktorej mal byť ako svedok - poškodený vypočutý A. T., ktorý na chodbe čakal na výsluch, pristúpil k nemu obvinený a povedal mu: „Kto sa smeje naposledy, ten sa smeje najlepšie, čo Ti ešte nestačilo, už som Ťa raz upozorňoval, vtedy pri HELLE a ešte uvidíš, čo sa Ti stane“, čo považoval poškodený A. T. za zastrašovanie a vyhrážanie pred nadchádzajúcou výpoveďou na súde, pretože v tejto trestnej veci I. I. sa v prípravnom konaní, evidovanej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Prievidza pod sp.zn. ČVS: ORP-860/OVK-PD-2011 poškodeného snažil podplatiť obvinený C. I. prostredníctvom brata poškodeného B. R. dňa 23. februára 2012, aby poškodený neusvedčil z trestnej činnosti I. I., čo poškodený A. T. odmietol a vec vzápätí oznámil polícii, následne poškodenému A. T. v nočných hodinách z 9. marca 2012 na 10. marca 2012 zatiaľ nezistený páchatel' podpálil osobné motorové vozidlo, preto poškodený A. T. po vstupe do pojednávacej miestnosti a poučení predsedom senátu o právach a povinnostiach svedka, oznámil vyhrážky a zastrašovanie obvineného sudcovi a požiadal prokurátora, aby vec z úradnej moci oznámil polícii.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním prokurátora, podaným do zápisnice o hlavnom pojednávaní, čo do neuznania viny v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že podľa jeho názoru je obžalovaný dostatočne usvedčený výpoveďou poškodeného A. T. a svedkyne A. R. v kontexte s obsahom zvukového záznamu z hlavného pojednávania vo veci 2T/79/2012 obžalovaného I. I., pretože o obave poškodeného A. T. z obžalovaného C. I. a v snahe obžalovaného zastrašiť svedka pred výsluchom na hlavnom pojednávaní, svedčí v tom, že po tom, čo bol poškodený zavolaný do miestnosti, v ktorej sa konalo hlavné pojednávanie, informoval o konaní obžalovaného na chodbe pre pojednávacou miestnosťou predsedu senátu a požiadal prokurátora, aby z úradnej moci konal o jeho trestnom oznámení na C. I.. Je pravdou, že svedkovia B. L., Y. I., R. H. a A. L. nevideli a

nepočuli rozhovor medzi obžalovaným a poškodeným, pretože miesto činu, kde malo dôjsť medzi nimi k rozhovoru, je vzdialené za rohom od pojednávacej miestnosti niekoľko metrov, pred ktorou pojednávacou miestnosťou čakali uvedení svedkovia. O snahe obžalovaného kontaktovať poškodeného pred hlavným pojednávaním svedčí aj ich stretnutie pri tzv. Helle, keď poškodený A. T. priviezol do zamestnania motorovým vozidlom R., ktorá z vozidla vystúpila. Obžalovaný hoci tvrdil, že chcel s ňou hovoriť, za ňou nešiel, ale motorovým vozidlom zaparkoval pri vozidle A. T. a po vystúpení A. R. prebehol medzi nimi rozhovor, ktorý poškodený považoval za ničím neodôvodnený nátlak na neho, pretože si svoje pohľadávky voči A. R. obžalovaný I. neriešil s ňou, ale cez poškodeného T.. A. R. je bývala družka I. I.. Podľa názoru prokurátora, okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol, v čom považuje výpoveď poškodeného T. a R. ohľadne vydierania poškodeného dňa 13.6.2012 pred hlavným pojednávaním za nevierohodnú, pretože zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania, výpovedí A. T. a A. R. jednoznačne vyplýva obava poškodeného z vydierania a zastrašovania obžalovaným počas rozhovoru s poškodeným T. tesne pred hlavným pojednávaním. S poukazom na tieto dôkazy, ktoré nevzbudzujú pochybnosti o tom, že by tieto dva svedkovia nehovorili pravdu, práve naopak, „ich výpovede sa zdajú“ vierohodné v kontexte so zvykovým záznamom z hlavného pojednávania, prokurátor navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju opäť prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd vykonal na rozdiel od vyšetrovateľa a prokurátora dôkladné dokazovanie. Z dokazovania jednoznačne bolo preukázané, že v danej veci sa jedná o tvrdenie poškodeného T. proti tvrdeniu obžalovaného. Obžalovaný od počiatku popieral spáchanie žalovaného skutku a trval na tom, že dňa 13.6.2012 počas hlavného pojednávania v trestnej veci svojho syna I. I. vôbec s poškodeným T. na chodbe okresného súdu nekomunikoval, ani nemal dôvod s poškodeným komunikovať, nakoľko poškodený T. ako svedok v uvedenej prejednávanej veci syna ani nebol priamym svedkom voči I. I. a mohol uvádzať iba to, čo mu sprostredkovane uviedla A. R., ako bývalá družka I. I.. Z vykonaných výsluchov svedkov L., Y. I., R. H., A. L. vyplýva, že ani tieto svedkovia nevideli a ani nepočuli, že by sa obžalovaný C. I. v inkriminovanom čase s poškodených T. zhováral. Zhodne tvrdili, že poškodený T. spolu s A. R. sedeli na lavici v chodbe až za dverami do WC pri schodišti budovy súdu a ostatné osoby, vrátane obžalovaného, sa nachádzali vo výklenku pri pojednávacej miestnosti č. 66. Svedok R. podpísal čestné prehlásenie, v ktorom uviedol, že bol poškodeným T. v novembri XXXX pri rozhovore s ním informovaný o tom, že ho A. R. nahovorila, aby C. I. krivo obvinil zo žalovaného skutku. Svedok R. pred súdom uviedol, že aj v minulosti bol T. navedený na krivú výpoveď voči C. I.. E. G. T. usvedčuje poškodeného T. z toho, že v súvislosti so situáciou pri objekte HELLA v Bánovciach nad Bebravou neuvádzal poškodený T. pravdu. Svedkyňa A. R. nebola na chodbe súdu v inkriminovanom čase prítomná. Obhajoba poukázala aj na to, že v minulosti poškodený T. krivo vypovedal vo veci jeho zhoreného motorového vozidla, nakoľko na základe jeho tvrdenia bola v tejto súvislosti vykonaná bezprostredne prehliadka vozidla C. I., pričom sa nepotvrdilo tvrdenie poškodeného T.. Vzhľadom na tieto skutočnosti, ako aj s odvolaním sa na zásadu „in dubio pro reo“, preto podľa názoru obhajoby okresný súd po vykonaní rozsiahleho dokazovania správne rozhodol o oslobodení obžalovaného. Z uvedených dôvodov obhajoba navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerlal aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. V podanom odvolaní prokurátor ani nenamietal existenciu takých procesných chýb v postupe okresného súdu, ktoré by zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v podanom odvolaní.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor v podanom odvolaní namietal správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov okresným súdom v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por., keď vytýkal okresnému súdu, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal podľa názoru prokurátora správne dospieť k záveru, že pravdivá je výpoveď poškodeného, na základe čoho by bolo spáchanie skutku obžalovaným preukázané.

Odvolací súd k prokurátorom namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné dodať aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nezhodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por., dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd svoj záver o nepreukázaní, že sa skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku okresného súdu stal, odôvodnil nasledovne:

„ ...obžalovaný tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Z prevedeného dokazovania nemal súd preukázané, že by sa stal skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu. Na jednej strane obžalovaný počas celého konania tvrdí, že sa trestnej činnosti nedopustil, na druhej strane poškodený A. T. tvrdí, že sa mu obžalovaný vyhrážal a že mal z neho strach z dôvodu, že ho chcel obžalovaný ovplyvniť ohľadne výpovede voči jeho synovi a jednak, že mu bolo podpálené osobné motorové vozidlo. Z výpovedí svedkov B. L., Y. I., R. H., A. L. a A. R. vyplýva, že nevideli, že by sa obžalovaný s poškodeným pred pojednávacou miestnosťou pri WC osobne stretli, ani nepočuli, že by sa medzi sebou rozprávali. Z výpovede svedka B. R. vyplýva, že samotný poškodený ho naviedol, aby išiel na políciu s tvrdením že obžalovaný chce podplatiť poškodeného. Ako vyplýva z výpovedí samotného poškodeného A. T., svedka G. T., obžalovaný sa poškodenému pri Helle nevyhrážal, obžalovaný poškodenému nadával do kokotov, žiadal ho, aby A. R. oznámil, aby zaplatila dlh. Z pripojených vyšetrovacích spisov vyplýva, že voči obžalovanému nikdy nebolo vznesené obvinenie pre trestné činy či už podplácania, resp. poškodzovania cudzej veci, pretože sa ich obžalovaný nedopustil, čím boli vyvrátené tvrdenia poškodeného, že na základe týchto skutočností mal obavu z obžalovaného. Súd po vykonanom dokazovaní nezistil dôvod, pre ktorý by obžalovaný mal vydierať poškodeného, resp. že by sa mu chcel nejakým spôsobom pomstiť. Z prevedeného dokazovania vyplýva, že neexistuje žiadny priamy, resp. nepriamy dôkaz, resp. ucelená reťaz nepriamych dôkazov, ktoré by nasvedčovali tomu, že obžalovaný sa skutku dopustil. V danom prípade sa jedná len o tvrdenie poškodeného, že obžalovaný spáchal skutok. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti, vykonané dokazovanie, súd zistil, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Sledujúc

zásadu in dubio pro reo, preto súd obžalovaného C. I. v zmysle § 285 písm. a/ Tr.por. spod obžaloby oslobodil. “

Pokiaľ ide o prokurátorom namietané vyššie citované hodnotenie vykonaných dôkazov, na obsah ktorých okresný súd podrobne tiež poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci dospel k záveru, že okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov postupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. Ako vyplýva z vyššie citovaného odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd podrobne vysvetlil, ako hodnotil vykonané dôkazy jednotlivito, ako aj navzájom a na základe akých úvah za použitia zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ v zmysle § 2 ods. 4 Tr.por. ustálil skutkový záver o nedokázaní, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Podľa názoru odvolacieho súdu vyššie uvedené úvahy okresného súdu sú v súlade aj s ustálenou súdnou praxou v otázkach hodnotenia vykonaných dôkazov, podľa ktorej ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov (v danom prípade výpoveď obžalovaného proti výpovedi poškodeného), nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (Rt 6/70).

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že odôvodnenie odvolania prokurátora fakticky nevytýka okresnému súdu, že by sa nevyporiadal s nejakým, na hlavnom pojednávaní vykonaným dôkazom, ale vytýka okresnému súdu len to, že na základe vykonaných dôkazov neuveril výpovedi obžalovaného. S poukazom na vyššie uvedené oprávnenia odvolacieho súdu, v súvislosti s posudzovaním správnosti postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že platná právna úprava nedovoľuje odvolaciemu súdu prikazovať súdu prvého stupňa, ako má ten ktorý dôkaz vyhodnotiť. Preto ani v prejednávanej veci odvolací súd nemá právomoc prikazať okresnému súdu, že má uveriť výpovedi poškodeného a na základe pravdivosti tejto výpovede rozhodnúť o vine.

Podľa názoru odvolacieho súdu ani názor prokurátora v závere odvolania, podľa ktorého okresný súd neuviedol, prečo považuje výpoveď poškodeného a svedkyne A. R. za nevierohodnú, nemá oporu v znení odôvodnenia napadnutého rozsudku. Na základe podrobného preštudovania obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že okresný súd nevyslovil záver o nevierohodnosti uvedených osôb, ale svoje rozhodnutie založil na tom, že na základe obsahu vykonaných dôkazov nie je možné vyvrátiť pravdivosť výpovede obžalovaného, z ktorého dôvodu na základe aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ nie je možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odôvodnene ustáliť, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný.

V súvislosti s preskúmaním výrokov napadnutého rozsudku v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. z hľadiska prípadnej existencie väd, ktoré neboli odvolaním vytýkané, odvolací súd považuje za potrebné poukazať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr.por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,

n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania výrokov napadnutého rozsudku aj z vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolania zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.